

**Generalitat
de Catalunya**

El català a la secundària

Estudi encarregat per la Direcció General d'Ordenació Educativa

1998

RPEO 313

Registre Públic d'Estudis d'Opinió de la Generalitat de Catalunya
Decret 1/2005, d'11 de gener

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Direcció General
d'Ordenació Educativa

Generalitat de Catalunya
Institut d'Estadística de Catalunya
Centre d'Estudis d'Opinió

RPEO núm.

313

Data

16/01/06

**INFORME SOBRE LA SITUACIÓ DE LA LLENGUA
CATALANA A L'ENSENYAMENT SECUNDARI I
PROPOSTA DE REDREÇAMENT**

E -

E-23

EXPOSICIÓ DE LA SITUACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA COM A LLENGUA VEHICULAR D'ENSENYAMENT I DE RELACIÓ INTERNA I EXTERNA ALS CENTRES DE SECUNDÀRIA

L'aplicació del nou sistema educatiu ha deixat de banda l'objectiu de fer normal l'ús del català a la docència i en l'educació. Aquest desajustament s'ha produït per la complexitat de desenvolupament en els òrgans de gestió dels centres i en l'àmbit curricular.

No només l'actuació o omissió dels equips directius dels instituts sinó fins i tot la dels estaments del Departament d'Ensenyament palesen aquesta situació des de fa tres anys; situació que es podria concretar amb aquesta frase: "Fins ara hem normalitzat, ara cal aplicar la "reforma". Com si l'aplicació del nou model educatiu en pogués prescindir, de la catalanitat del sistema, quan, d'acord amb allò que ha impulsat la nostra Administració des dels inicis, no hi pot haver educació a Catalunya que no es vehiculi en llengua catalana i no s'imparteixi amb continguts catalans.

La situació esmentada presenta un índex d'agreujament d'ençà que va començar la discussió parlamentària del document referit a la proposta de la nova Llei de Política Lingüística. El debat, que ha depassat amb escreix l'àmbit parlamentari, ha causat el reviscolament entre el professorat d'actituds negatives vers la llengua catalana, ha augmentat la indiferència i, a vegades, el rebuig en sectors de l'alumnat, i ha sensibilitzat negativament certs sectors de pares que feia temps havien assumit que el català era la llengua normal de l'ensenyament dels centres en la seva globalitat.

Hom pot detectar, però, unes qüestions molt concretes, que afecten especialment l'educació secundària i que deterioren el grau de normalització assolit o fan inviable que el català esdevingui la llengua pròpia de l'ensenyament i de l'educació.

Les exposarem, més i quan considerem que llur reconducció i redreçament depèn en primera instància de l'Administració no docent:

- a) Molts mestres que exercien a l'EGB i han optat amb èxit d'exercir llurs funcions a la secundària obligatòria (ESO) imparteixen les classes en castellà (malgrat ser un

requisit l'acreditació de català) i són d'actituds contràries a la normalització lingüística.

Hi ha informacions de nomenaments de professors llicenciats de secundària sense l'acreditació per a la docència en català. La pregunta és obligada: Com es pot fer un ensenyament en català si no es controla degudament el professorat que arriba als instituts?

L'estat de les coses fa que els professors conscients i favorables a la catalanitat no gosin plantejar aspectes de reconducció, perquè s'origina una situació de conflicte que acaba generalment en trencadissa. Cal observar que és detectable en aquesta circumstància el vist-i-plau o la indiferència de la Inspecció d'ensenyament. A secundària, doncs, continua existint "el problema catalán" en un sentit gens positiu.

- b) Quant a la normalització lingüística, falla massa sovint l'actitud dels professors, els quals, en molts casos, tot i dominar el català fan les classes en castellà sota qualsevol pretext: el costum, la presència d'un o més alumnes d'incorporació tardana, perquè s'ha escollit un llibre de text en castellà... I, encara, el professorat que es nega a capacitar-se en català com una actitud militant que creix en la mesura que, des dels estaments supervisors, no es vetlla per l'ús del català.

La circumstància més preocupant, però, l'ofereixen aquells professors que, tot i haver-se capacitat en llengua catalana i haver-ne obtingut l'acreditació (títol) corresponent, continuen fent les classes en castellà amb l'anuència del director i del cap d'estudis del seu centre. Aquests professors, per la titulació de català obtinguda, esdevenen a Catalunya funcionaris de ple i gaudeixen dels drets que aquest estat comporta, sense acomplir, en canvi, el deure d'ensenyar en català. Aquest fet, acompanyat de la permissivitat de la Direcció del centre i de la Inspecció educativa, afecta amb profunditat el prestigi de la llengua catalana, malmet l'educació i desactiva tot el cos legislatiu referit a la llengua d'ensenyament.

També en aquest cas la influència dels professors sensibilitzats per fer normal l'ús del català esdevé una realitat deplorable, ja que quan insinuen qualsevol mesura d'ajut o d'organització fàcilment són titllats de fanàtics.

Tot i existir la figura del professor coordinador lingüístic, establerta pel Decret 199/1996, la incidència que pot tenir és ben poca per dos fets que li lleven funcionalitat: que la presència en el centre del coordinador lingüístic és optativa (en la majoria de centres no existeix malgrat que la Resolució d'inici de curs recordi que se n'ha de prioritzar el nomenament) per part de l'equip directiu i, en segon lloc, que la funció de coordinació dels aspectes de normalització lingüística ha tingut fins ara un tracte inferior al d'altres funcions similars i no té cap rellevància en el centre. Aquest darrer fet és degut a la inèrcia d'anys anteriors ja que, fins al Decret 199/1996, en que es reconeix la figura del coordinador lingüístic (amb caràcter optatiu, tanmateix), l'exercici del càrrec de coordinador de normalització lingüística –o d'assessor lingüístic– no tenia cap reconeixement en la carrera docent ni puntuava en l'escala de mèrits de cap concurs.

- c) S'imposa també fer esment dels criteris pels quals es confeccionen els horaris del professorat. Una bona planificació horària ajuda a compensar els desequilibris lingüístics que es poden produir en els casos de professors que mai no exerciran la docència en català. Hom pot comprovar que sovint els horaris es fan en funció del professorat i gairebé mai en funció de la presència del català als grups-classe d'alumnes.
- d) Hem esmentat ja la manca d'exercici d'autoritat o, si es vol, d'atenció per part dels equips directius dels centres en relació amb la normalització lingüística.

Està prescrita l'existència d'una Comissió de Normalització Lingüística, de la qual formen part un membre de l'equip directiu nomenat pel director, el coordinador lingüístic i professors de diversos seminaris o departaments. La poca o nul·la activitat d'aquesta Comissió és un fet comprovable en molts casos, car no és convocada a reunir-se i ni tan sols en són substituïts els membres quan cessen.

La coherència en l'actuació docent i pràctica educativa sembla un principi bàsic de tot el professorat en relació amb els objectius educatius. La coherència esmentada es veu doncs exigible en major grau a l'equip directiu, i, en qüestió de l'ús de la llengua, ens trobem amb càrrecs directius que usen exclusivament el castellà en la docència i en la relació amb el professorat i els alumnes.

La negligència quant a la qüestió lingüística de una gran part dels equips directius és comprovable també en la redacció de la Memòria de Gestió del centre. Algunes, signades pels directors, constaten àrees de coneixement o assignatures impartides en català que en realitat són fetes en castellà, tant en l'explicació, com en el llibre de text i en els exercicis d'avaluació. Aquesta falsedat es repeteix un curs darrera un altre sense que hom hi posi remei.

Aquesta exposició no té caràcter d'opinió personal sense fonaments, sinó que és fruit de la informació rebuda i anotada que professors coordinadors lingüístics ens han fet arribar.

Conclusió

Enfront del panorama exposat, ens permetem de suggerir:

- 1) Que tots els actes administratius, accions, plans, etc. que faci o promogui el Departament no sols tinguin en consideració el fet de l'ús de la llengua sinó que en facin esment explícit.
- 2) Que és urgent un pla de reconducció i d'impuls real de la normalització lingüística a secundària:
  - a) Urgint la inspecció que intervingui, i que exigeixi i recondueixi quan calgui.
  - b) Que s'incideixi en els equips directius *constantment* sobre l'assignació de professors al grup-classe en fer l'horari.
  - c) Que s'exigeixi la docència en català als professors que han acreditat la capacitat lingüística i, si cal, que se'ls proporcioni el servei tècnic perquè ho puguin fer.
  - d) Que es doni "credibilitat" acadèmica als coordinadors lingüístics i que la seva existència als centres deixi de ser optativa.

En conseqüència, cal un pla intensiu de Normalització Lingüística d'aplicació urgent a l'educació secundària. No es pot oblidar que és un fet ordinari que alumnes que han estat escolaritzats a l'educació primària en català passen a rebre la majoria de l'ensenyament en castellà quan s'incorporen a secundària.

PROPOSTA DE PLA INTENSIU DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

A L'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

Cursos 1998-1999 al 2000-2001

La proposta d'activació d'un Pla Intensiu de Normalització Lingüística (PINL) a l'educació secundària obeeix a la necessitat de reconduir el procés de normalització de la llengua en aquesta etapa, que pateix una situació d'estancament i d'inhibició operativa considerables –i en bona part insostenibles– si atenem que la implantació del Nou Sistema Educatiu (NSE) no ha fet augmentar la presència de la llengua en la docència i el seu ús en la relació escolar sinó que, tot i els seus pressupòsits, el NSE ha incrementat les deficiències en el tractament de les llengües i en les actituds d'inhibició dels òrgans directius, del professorat dels centres i àdhuc de l'Administració no docent.

El procés d'actuació que per a fer normal l'ús de l'idioma s'aplicà des de 1978 a l'educació primària, i que ha donat resultats evidents, mai no s'ha dut a terme a la secundària ni en relació amb els plantejaments ni amb la intensitat. La implicació plena en aquella etapa educativa per part de la Inspecció d'ensenyament i dels equips directius tampoc no s'ha produït a secundària en la mesura desitjable, com es constata en les estadístiques i en el funcionament diari dels centres.

L'exposició que precedeix aquesta proposta, el contingut de la qual és prou revelador, creiem que avala una presa de posició pràctica que tingui per objectiu la reconducció de la situació actual.

L'estat de la normalització lingüística a secundària, precari i anòmal alhora, fa intuir que el PINL hagi d'ésser aplicat progressivament per sectors percentuals de centres a causa del mal ús del tractament lingüístic que, en moltes ocasions, pot haver esdevingut costum.

Fent referència directa a la tasca de la Inspecció d'ensenyament, hom veuria l'aplicació progressiva en els paràmetres d'aquest exemple: si a cada inspector li corresponen 24 centres –posem per cas–, en el primer curs d'aplicació del PINL se n'escometria l'aplicació al 30 % d'aquests centres, començant pels menys normalitzats, de tal manera que al cap de tres anys d'aplicació progressiva hom podria haver superat la delicada situació actual. La resta de centres, el 70 % en el primer any, hauria de ser orientat i vetllat igualment, si bé la intervenció rectora no es preveuria amb la

mateixa intensitat i dedicació.

Aquesta acció recuperadora per mitjà del PINL es veuria afectada d'inviabilitat sense la sensibilitat i conseqüent aportació de la l'Administració no docent. És per això que el PINL a la secundària haurà de tenir un caràcter de compromís eficient de tota l'Administració educativa en pes (docent i no docent), com correspon al procés global de normalització lingüística del qual tot estament administratiu ha de ser responsable i gestor en la part que li correspongui.

En proposar l'aplicació el curs vinent del PINL a secundària no s'ha passat per alt l'actual circumstància que viu el sistema educatiu català, amb les tasques que suposen l'aplicació del NSE i el projecte d'avaluació de centres tot just iniciat. Tot i que els òrgans directius i de supervisió dels centres es troben immersos en aquestes comeses, veiem escaient l'aplicació del PINL atès que la mateixa coincidència pot beneficiar-ne execució i, en tot cas, els objectius i continguts del PINL són d'obligat compliment i de normal aplicació.

Cal considerar encara que la Inspecció d'ensenyament continuarà disposant —com fins ara— del suport dels coordinadors i coordinadores de normalització lingüística del SEDEC, els quals haurien d'exercir una major col·laboració amb la Inspecció d'ensenyament (fins ara no demanada en certs casos) en funció de l'eficiència.

DESENVOLUPAMENT DEL PINL

ACTUACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ NO DOCENT EN UNA FASE PRÈVIA

- a) Establir el requisit de constància d'haver exercit l'ensenyament en català per a qualsevol opció administrativa que correspongui a la carrera docent o al seu exercici (trasllats, comissions de serveis, oposicions —exceptuant les d'incorporació al sistema educatiu—, etc.).
- b) Establir el caràcter obligatori de la coordinació lingüística del centre.
- c) Preveure sessions d'informació prèvia adreçades a la Inspecció d'ensenyament en relació amb l'aplicació del PINL.

DESENVOLUPAMENT OPERATIU EN ELS TERRITORIS

- a) Fase de prospecció (abril—maig, 1998)

- Coneixement confirmat de la situació de la normalització lingüística als centres de secundària de cada sector.
- Selecció de centres per aplicar-hi el PINL, considerant el coneixement confirmat de la situació de la normalització lingüística en el centres.
- Contacte amb els òrgans directius del centres amb els objectius següents:
  1. Informació de la normativa sobre normalització lingüística a l'ensenyament i explicació de les variants introduïdes per la nova Llei de política lingüística.
  2. Operativització del PINL:
    - a) Si el centre disposa de Projecte Lingüístic, exigència de la seva aplicació, almenys en els aspectes en què incideix el PINL. Això implicaria:
      - Nomenament de coordinador lingüístic –si no n'hi ha– i concreció de l'aplicació de les funcions que per normativa té atribuïdes.
      - Incidència positiva sobre l'elaboració d'horaris en funció de la NL i no de les opcions del professorat.
      - Activació de tot el professorat acreditat en llengua catalana per a incorporar-se a l'ensenyament en català, si és que no ho fa, atenent que la normativa prescriu que aquests ensenyaments es faran per l'ús vehicular de la llengua, per part de professors i alumnes, amb textos o material didàctic escrits en català i amb els exercicis de la matèria en aquesta llengua. El català també serà la llengua d'avaluació oral i escrita.
      - Intervenció positiva, doncs, en relació amb la selecció de llibres de text.
      - Concretar, en conseqüència, en el Pla anual general de centre els objectius de NL inclosos en el PINL.
    - b) Si el centre no té redactat el Projecte Lingüístic, caldria:
      - Instar-ne la redacció.

— Intervenir en l'establiment de la Comissió de NL del centre i preveure l'exercici de les seves funcions.

— Aplicar ja els aspectes del PINL enumerats en l'apartat a).

3. Reunió amb els claustres de professors per explicar el contingut de la nova Llei de política lingüística i l'aplicació del PINL.

b) Fase 2 (mesos de setembre i octubre, 1998)

- Supervisió de l'aplicació dels objectius del PINL inclosos en el Pla anual del centre.
- Comprovació que els objectius són d'aplicació pràctica en funció de la planificació prevista.
- Reconnducció d'aquelles situacions que presenten contradicció amb els objectius de NL programats.
- Informació als equips directius dels requisits de veracitat que ha de mostrar el pla anual del centre que, visada per la direcció, es lliura a la Inspecció d'ensenyament. Veracitat quant a l'ús de la llengua a les diverses àrees d'ensenyament, de l'ús que en fa cada professor i de les intitolacions que aquests hi fan constar.
- Notificació a l'equip directiu, amb la finalitat de transmissió al professorat, que la Inspecció d'ensenyament farà una supervisió presencial a les aules del compliment de l'aplicació de la normativa de la NL.
- Oferiment de suport tècnic i de materials al professorat, quant a la docència en català.

c) Fase 3 (mesos de novembre de 1998 a maig de 1999)

- Assistència tècnica continuada als centres en els quals s'aplica el PINL, concretada a vetllar i interessar-se pel procés normalitzador i l'aplicació de supervisió presencial.

d) Fase 4 (maig, 1999)

- Estimació objectiva dels resultats obtinguts quant als pressupòsits del PINL. Redacció de la

memòria de gestió pel que fa als objectius de normalització lingüística proposats.

- Elaboració i redacció del Pla anual general en relació amb la NL per al curs 1999-2000, considerant els continguts de cada una de les fases dissenyades per al primer curs d'aplicació.

El PINL fa esment i proposa incidència en l'aspecte docent, el més desvalgut en els centres. Aquesta preeminència en l'aspecte docent obeeix al nivell acceptable de l'ús de la llengua en la vida formal dels instituts, especialment pel que fa a la llengua escrita. Amb tot, l'ús més normal del català en la docència ha de provocar-ne la utilització en el desenvolupament global de les activitats no docents, que és l'àmbit on es produeix el gran buit a l'empara d'una notable inhibició.

Barcelona, gener de 1998

PROJECTE de Decret sobre desplegament i aplicació de la Llei 1/1998 de 7 de gener de política lingüística en l'àmbit de l'ensenyament no universitari.

En l'àmbit de l'Ensenyament la Llei garanteix a tota la població el ple coneixement de les dues llengües i, alhora garanteix que l'alumnat no sigui discriminat ni separat en grups diferents per raó de la llengua, tot mantenint el sistema de conjunció lingüística aplicat a l'empara de la Llei 7/1983. També empara i fomenta l'ensenyament i l'ús de l'aranès a la Vall d'Aran.

La modificació i actualització de la Llei 7/1983 de 18 d'abril pretén consolidar el procés impulsat per la Llei de normalització lingüística en tots els àmbits, tot impulsant i accelerant l'extensió del coneixement i de l'ús de la llengua catalana que, essent la llengua pròpia de Catalunya, ho és també de l'ensenyament en tots els nivells i les modalitats educatius, en les activitats docents i administratives, tant les internes com les externes. Sense oblidar però, que un dels objectius bàsics del sistema educatiu de Catalunya és que tot l'alumnat, qualsevol que sigui llur llengua habitual en iniciar l'ensenyament, han de poder utilitzar normalment i correcta les dues llengües oficials al final de l'educació obligatòria.

En virtut d'això, d'acord amb la disposició final segona de la Llei 1/1998 de 7 de gener, a proposta del Conseller d'Ensenyament, amb l'informe previ del Consell Escolar de Catalunya, i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Capítol I *Les llengües oficials a Catalunya com a matèria d'Ensenyament.*

Article 1

Les dues llengües oficials a Catalunya seran ensenyades obligatòriament, en tots els centres docents públics i privats de Catalunya i en tots els nivells, etapes, cicles, graus i modalitats del sistema educatiu, de l'ensenyament no universitari, d'acord amb l'ordenació curricular corresponent.

A la Vall d'Aran, s'ensenyarà també l'aranès.

Article 2

Els/les alumnes d'educació infantil o del primer cicle d'educació primària tenen dret a rebre l'ensenyament en llur llengua habitual, ja sigui aquesta el català o el castellà. Els pares o tutors, podran fer l'opció corresponent a l'inici de l'etapa educativa que s'escaigui, en el moment de la incorporació de l'alumne al sistema educatiu de Catalunya.

En cap cas, els/les alumnes podran ser separats en centres ni en grups de classe, per raó de la seva llengua habitual.

Article 3

3.1.- No es podrà expedir el títol de graduat en educació secundària, a cap alumne/a que no acrediti haver assolit els coneixements orals i escrits de català i de castellà propis d'aquesta etapa.

3.2.- En cap cas, es considerarà que han superat l'etapa d'educació secundària obligatòria els/les alumnes que no hagin estat avaluats positivament en l'àrea de llengua catalana, llengua castellana i Literatura i llengua aranesa a la Vall d'Aran. El Departament d'Ensenyament adequarà els mitjans per tal que els alumnes que no hagin estat avaluats positivament puguin completar el coneixement de les dues llengües oficials i de l'aranès a la Vall d'Aran.

Article 4

4.1.- En la programació de cursos de formació permanent d'adults és preceptiu l'ensenyament del català i del castellà.

4.2 En els centres d'ensenyament de règim especial d'idiomes és preceptiu oferir l'ensenyament de les dues llengües oficials.

4.3 En els centres d'ensenyament de règim especial dependents de la Generalitat en que no s'ensenyi llengua s'han d'oferir cursos de llengua catalana i de llengua castellana, als alumnes que en tinguin un coneixement insuficient.

Article 5

En els centres on s'imparteixin els cicles formatius de formació professional específica, es promourà el coneixement dels aspectes lingüístics adequats a les capacitats estipulades en els objectius del cicle, per tal que els joves adquireixin el bagatge instrumental i cultural propi d'aquests ensenyaments.

Capítol II *El català com a llengua d'ensenyament.*

Article 6

El català com a llengua pròpia de Catalunya ho és també de l'ensenyament en tots els nivells i modalitats educatives.

Article 7

El català, i l'Aranès a la Val d'Aran, s'ha d'utilitzar normalment com a llengua vehicular i d'aprenentatge en tots els nivells, etapes, cicles i graus, dels ensenyaments no universitaris, tant de règim general com els de règim especial.

Article 8

Els llibres de text editats per al desenvolupament del currículum i els altres materials curriculars, tant d'edició externa com els elaborats pel propi centre, destinats a ser utilitzats per l'alumnat dels centres públics i privats de Catalunya, en totes les àrees, matèries i assignatures, dels diferents nivells, etapes, cicles i graus de l'ensenyament no universitari, s'editaran i/o elaboraran normalment, en llengua catalana.

Article 9

9.1.- L'acreditació del coneixement del català i de l'Aranès no és exigible als alumnes que han estat dispensats d'aprendre'l.

9.2.-Hi haurà dispensa, en els casos següents:

a) No serà exigible l'acreditació del coneixement del català als alumnes que han cursat l'ensenyament obligatori fora del territori de Catalunya i en Comunitats Autònomes, països o territoris on el Català no sigui llengua oficial.

b) Els alumnes amb residència temporal a Catalunya, procedents de Comunitats Autònomes països o territoris on el català no sigui llengua oficial, podran quedar exempts de l'avaluació de la matèria de llengua catalana i de la llengua aranesa en el seu cas.

d) Els alumnes en que concorrin circumstàncies especials, podran estar dispensats de l'aprenentatge i/o de l'avaluació, total o parcial, del català i de l'aranès en el seu cas.

9.3.- El Departament d'Ensenyament establirà el procediment per a la sol·licitud i atorgament, quan s'escaigui, de la dispensa. La sol·licitud haurà de ser expressa i la resolució motivada.

Article 10

10.1 Els alumnes procedents de Comunitats Autònomes països o territoris on el català no sigui llengua oficial, incorporats tardanament al sistema educatiu a Catalunya, en qualsevol des nivells no universitaris, hauran de fer l'aprenentatge de la llengua catalana, i de l'aranès a la Val d'Aran, del qual en cap cas no estaran exempts.

10.2 El Departament d'Ensenyament facilitarà als centres els recursos i mitjans necessaris per tal que es pugui proporcionar als alumnes, d'incorporació tardana al sistema educatiu de Catalunya, un suport especial i addicional d'ensenyament del català.

Article 11

Les classes de llengua castellana i de llengua estrangera seran fetes en la llengua objecte d'aprenentatge.

Capítol III *El Professorat*

Article 12

12.1 El professorat dels centres docents d'ensenyament no universitari de Catalunya ha de conèixer les dues llengües oficials i ha d'estar en condicions de poder fer-ne ús en la tasca docent.

12.2 El professorat impartirà les classes normalment en llengua catalana.

Article 13

13.1. L'acreditació del coneixement, oral i escrit, de les dues llengües oficials per part del professorat a que fa referència l'article anterior, s'exigirà en:

a) Els procediments selectius d'accés al cossos docents.

b) Els nomenaments com interí o en les contractacions temporals com a personal docent.

- c) Els procediments de provisió de llocs de treball docent.
- d) Els procediments de promoció docent i de l'adquisició de la condició de catedràtic.
- e) L'adscripció a un lloc de treball docent en règim de comissió de serveis.

En la provisió de llocs de treball a la Vall d'Aran caldrà acreditar, també, el coneixement oral i escrit de l'aranès.

13.2 El Departament d'Ensenyament establirà el grau de coneixement, oral i escrit, de les dues llengües oficials, adequat a la tasca docent, i els mitjans d'acreditació d'aquest coneixement.

Article 14

El Departament d'Ensenyament continuarà organitzant, si escau en col·laboració amb altres organismes, cursos d'actualització lingüística en llengua catalana i cursos complementaris d'expressió oral i escrita, per al professorat d'ensenyament no universitari.

També organitzarà cursos d'aranès per al professorat que hagi d'ensenyar en els centres de la Vall d'Aran.

Article 15

El Departament d'Ensenyament vetllarà perquè el professorat faci ús de la llengua catalana com a llengua vehicular de l'ensenyament, alhora que promocionarà, estimularà i fomentarà la creació i la utilització d'eines didàctiques i informàtiques que facilitin l'ensenyament del català i en català. Farà el mateix amb l'aranès.

Capítol IV *El català com a llengua de comunicació i de cultura.*

Article 16

Els centres d'ensenyament de qualsevol grau han de fer del català el vehicle d'expressió normal en llurs activitats socials i culturals, tant les internes com les externes.

A la Vall d'Aran, ho faran amb l'aranès.

Capítol V *El català, llengua pròpia de l'Administració educativa a Catalunya.*

Article 17

El català com a llengua pròpia de Catalunya ho és també de l'Administració Educativa.

17.1 Els centres docents d'ensenyament no universitari, empraran el català en llurs relacions internes i en la relació amb les administracions locals i altres corporacions públiques de Catalunya, les institucions i empreses que en depenen i els concessionaris de llurs serveis.

17.2 També l'han d'emprar normalment en les comunicacions i les notificacions adreçades als membres de la comunitat educativa, pares mares o tutors i alumnes i a les persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a rebre-les en castellà, si ho demanen.

A la Vall d'Aran s'emprarà l'aranès.

Article 18

Les comunicacions, notificacions, avisos, informes, qualificacions, horaris, rètols i qualsevol altra documentació de caràcter intern es faran en català.

A la Vall d'Aran es faran en aranès.

Article 19

La documentació que hagi de produir efectes fora de l'àmbit lingüístic català, es farà bilingüe, català/castellà.

Article 20

Els documents administratius expedits pel centres públics dependents de la Generalitat de Catalunya s'emetràn en els models normalitzats, aprovats a aquest respecte, i portaran el nom del centre en català i el topònim del municipi en la seva forma oficial única, que és la catalana.

Els centres de la Vall d'Aran empraran la denominació aranesa per al nom del centre i per al topònim.

Article 21

21.1 El personal d'administració i serveis amb destinació als centres d'ensenyament no universitari dependents del Departament d'Ensenyament ha de tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escrita, que el faci apte per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball.

A la Vall d'Aran hauran de conèixer l'aranès.

21.2 En els processos selectius per accedir a places d'administració i serveis hauran d'acreditar el coneixement adequat, oral i escrit, de la llengua catalana.

21.3 El Departament d'Ensenyament establirà el grau de coneixement, oral i escrit, de les dues llengües oficials, adequat a les funcions pròpies del personal d'administració i serveis, i els mitjans d'acreditació d'aquest coneixement, alhora que promocionarà, estimularà i fomentarà l'ensenyament del català per al personal que no en tinguin un coneixement adient. Farà el mateix amb l'aranès.

Article 22

El personal no docent que presti serveis en centres docents privats d'ensenyament no universitari han d'estar en condicions d'atendre els seus usuaris en les dues llengües oficials.

Capítol VI *Comissió Tècnica Reguladora de l'Ensenyament del Català*

Article 23

La Comissió Tècnica Reguladora de l'Ensenyament del Català, és l'òrgan superior de consulta i assessorament del Departament d'Ensenyament per a l'ensenyament i l'ús docent, administratiu, cultural i social de la llengua catalana en els centres docents de Catalunya.

Article 24

24.1.-La Comissió Tècnica Reguladora de l'Ensenyament del Català és integrada per: El cap del Servei d'Ensenyament del Català, que la presidirà.

El cap de la Secció Tècnico-pedagògica, que actuarà de secretari, amb veu i vot.

Quatre vocals, nomenats pel conseller d'Ensenyament d'entre personalitats de reconegut prestigi en l'àmbit cultural i docent.

Tres vocals, nomenats pel conseller d'Ensenyament, d'entre tècnics de reconeguda competència professional en l'àmbit educatiu.

24.2.-El nomenament dels vocals de la Comissió Tècnica Reguladora de l'Ensenyament del Català, es farà per quatre anys, sense perjudici que es pugui prorrogar per períodes successius.

Article 25

La Comissió es reunirà en ple, almenys, tres cops l'any. Els vocals tècnics, sota la supervisió del Secretari, constituïran una subcomissió executiva, que portarà a terme l'execució dels acords adoptats per la Comissió, elaborarà informes, estudis i la documentació que s'escaigui i portarà a terme totes aquelles activitats que li encomani la Comissió, en el compliment de les seves funcions.

Article 26

26.1-La Comissió Tècnica Reguladora de l'Ensenyament del Català, té atribuïdes les funcions següents:

- a) Assessorar els òrgans del Departament d'Ensenyament en matèria d'ensenyament i ús del català en els centres docents.
- b) Dictaminar sobre el grau de coneixement, oral i escrit, de les dues llengües oficials, adequat a la tasca docent, del professorat, i els mitjans d'acreditació d'aquest coneixement.
- c) Elaborar directrius quant a l'ensenyament del català en els casos d'incorporació tardana.
- d) Resoldre les sol·licituds d'exempció d'ensenyament i/o avaluació de la llengua catalana, en els supòsits previstos en l'article 9 d'aquest Decret.
- e) Altres funcions, consultives i d'assessorament, que li pugui encomanar el conseller d'Ensenyament.

26.2.- Els dictàmens previstos a l'apartat b) del número anterior, seran preceptius.

Article 27

El funcionament de la Comissió Tècnica Reguladora de l'Ensenyament del Català, es regirà, en tot el que no preveu aquest decret, per la normativa reguladora dels òrgans col·legiats.

Disposicions derogatòries:

1.- Queden derogades, les disposicions següents:

Decret 362/1983 de 30 d'agost, sobre aplicació de la Llei 7/1983, de 18 d'abril de normalització lingüística a Catalunya, a l'àmbit de l'ensenyament no universitari.

Decret 576/1983, de 6 de desembre, pel qual es modifica la redacció de l'article 9è del Decret 244/1991, de 28 d'octubre, sobre coneixement de les dues llengües oficials per a la provisió de llocs de treball docent dels centres públics d'ensenyament no universitari de Catalunya, dependents del Departament d'Ensenyament.

L'Ordre de 28 de maig de 1981, que desenvolupa l'article 10 del Decret 142/1980 de 8 d'agost, pel qual es crea la Comissió Tècnica del Departament d'Ensenyament.

Disposició transitòria.

Són vigents, en allò que no s'oposi a aquest Decret, i sens perjudici del desplegament que se'n faci, les disposicions dictades en l'execució i desplegament dels Decrets 362/1983, 576/1983 i 244/1991

Disposició final.

1.- Aquest Decret entrarà en vigor l'ensemà dela seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

2.-S'autoritza el conseller d'Ensenyament per dictar les disposicions d'execució i desplegament del que estableix aquest Decret

Barcelona,   de   de 1998

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP XAVIER HERNÁNDEZ I MORENO

Conseller d'Ensenyament